

31998R1636

L 210/23

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

28.7.1998

**REGULAMENTUL (CE) NR. 1636/98 AL CONSILIULUI
din 20 iulie 1998**

**de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2075/92 privind organizarea comună a pieței în sectorul
tutunului brut**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 42 și 43,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

producători, permițându-se în același timp o comparație a prețurilor de piață obținute de producătorii individuali;

(1) întrucât articolul 26 din Regulamentul (CEE) nr. 2075/92 ⁽³⁾ impune Comisiei să prezinte propuneri asupra sistemului de prime și cote care reglementează organizarea pieței în sectorul tutunului brut;

(2) întrucât situația actuală a pieței prezintă un dezechilibru între ofertă și cerere, în mare parte cauzat de calitatea slabă a producției comunitare; întrucât această situație necesită o reformă fundamentală a sectorului, în vederea îmbunătățirii poziției economice a acestuia; întrucât o astfel de reformă trebuie să determine o modificare a ajutorului comunitar în funcție de calitatea produsului, o mai mare flexibilitate și simplitate în fixarea cotelor, proceduri mai stricte de control și o respectare mai atentă a cerințelor de sănătate publică și de protecție a mediului;

(3) întrucât ar trebui mărite primele pentru tutunul flue-cured, light-cured și dark air-cured din Belgia, Germania, Franța și Austria; întrucât Consiliul va reduce, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 alineatul (2) din tratat, pragurile de garanție pentru aceste state membre astfel încât să se asigure menținerea echilibrului bugetar;

(4) întrucât, pentru a încuraja îmbunătățirea calității și a valorii producției comunitare și, în același timp, pentru a le asigura producătorilor un sprijin în privința veniturilor, plata unei părți a primei ar trebui legată de valoarea tutunului produs; întrucât gradul acestei diferențieri poate varia în funcție de soi și de statul membru care cultivă tutun; întrucât, pentru a fi eficientă, diferențierea trebuie să opereze între anumite limite; întrucât, dată fiind amploarea acestor schimbări, ar trebui prevăzută o perioadă de tranziție; întrucât sistemul ar trebui instituit în cadrul grupurilor de

(5) întrucât este esențial să fie îmbunătățite procedurile de control în sectorul tutunului; întrucât definițiile de „producător”, „unitate prim-procesatoare” și „prima procesare a tutunului” ar trebui precizate mai bine, iar agențiile de control ar trebui să aibă acces la toate informațiile relevante pentru îndatoririle lor;

(6) întrucât ar trebui stabilit un sistem de licitație pentru contractele de cultură astfel încât prețurile contractate pentru tutun să reflecte condițiile de piață în mod real; întrucât acest sistem ar trebui să fie opțional pentru statele membre, având în vedere structurile lor diferite;

(7) întrucât, prin participarea la stabilirea prețului de achiziție a tutunului livrat, unitatea de procesare joacă un rol central în stabilirea primelor care trebuie plătite producătorului individual; întrucât unitățile prim-procesatoare beneficiază indirect de ajutorul comunitar prin achiziționarea unui produs subvenționat; întrucât ar trebui să li se permită autorităților naționale să ia măsurile necesare împotriva oricărei unități prim-procesatoare care nu respectă reglementările comunitare; întrucât, în acest scop, doar unitățile prim-procesatoare autorizate ar trebui să poată semna contracte de cultură, autorizarea fiindu-le retrasă în cazul în care nu respectă normele în vigoare;

(8) întrucât, pentru a simplifica gestionarea sectorului, grupurile de producători ar trebui să fie responsabile pentru plata părții variabile a primei către producători și pentru alocarea cotelor de producție către membrii lor;

(9) întrucât transferul cotelor de producție între producători ar trebui permis pentru a îmbunătăți structurile de producție; întrucât ar trebui instituit un sistem de răscumpărare a cotelor pentru a-i ajuta pe producătorii care doresc să părăsească acest sector, dar care nu găsesc cumpărători pentru cotele lor;

(10) întrucât ar trebui să se ia în considerare cerințele de sănătate publică și de protecție a mediului; întrucât, în acest scop, ar trebui dublată deducerea primei pentru finanțarea Fondului comunitar de cercetare și informare în sectorului tutunului, iar ajutorul specific ar trebui folosit nu doar pentru a ajuta grupurile de producători să se achite de noile funcții de gestiune, ci și pentru finanțarea acțiunilor menite să sporească protecția mediului,

⁽¹⁾ JO C 108, 7.4.1998, p. 87.

⁽²⁾ JO C 210, 6.7.1998.

⁽³⁾ JO L 215, 30.7.1992, p. 70. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2595/97 (JO L 351, 23.12.1997, p. 11).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CEE) nr. 2075/92 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Începând cu recolta din 1999, se aplică un sistem de prime pentru tutun, valoarea acestei prime fiind stabilită pentru toate soiurile de tutun incluse în fiecare dintre diferitele grupe.

(2) Cu toate acestea, pentru tutunul flue-cured, light air-cured și dark air-cured, cultivat în Austria, Belgia, Franța și Germania, se acordă o sumă suplimentară. Suma în cauză este egală cu 65 % din diferența între prima acordată pentru soiurile de tutun respective în conformitate cu alineatul (1) și prima aplicabilă recoltei din 1992.”

2. Se inserează următorul articol:

„Articolul 4a

(1) Prima cuprinde o parte fixă, o parte variabilă și un ajutor specific.

(2) Partea variabilă a primei reprezintă 30 % - 45 % din totalul primei. Ea se introduce treptat până la recolta din 2001. Se poate ajusta între anumite limite, potrivit cu grupa de soiuri și cu statul membru.

(3) Partea fixă a primei se plătește fie grupului de producători, care urmează să o distribuie fiecărui membru al grupului, fie producătorilor individuali care nu sunt membri ai vreunui grup.

(4) Partea variabilă se plătește grupului de producători, care urmează să o distribuie fiecărui membru al grupului proporțional cu prețul de achiziție plătit de fiecare unitate prim-procesatoare pentru recolta producătorului în cauză.

(5) Ajutorul specific se plătește grupurilor de producători și nu poate depăși 2 % din totalul primei.”

3. Articolele 6 și 7 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 6

(1) Contractele de cultură se încheie între unitățile prim-procesatoare și grupurile de producători sau producătorii individuali care nu sunt membri ai unui grup.

- (2) În sensul prezentului regulament:

- termenul «producător» desemnează producători individuali care nu sunt membri ai unui grup, producători individuali care sunt membri ai unui grup și grupuri de producători, toți aceștia livrându-și recolta de tutun brut unei unități prim-procesatoare, pe baza unui contract de cultură;
- «unitate prim-procesatoare» înseamnă orice persoană fizică sau juridică acreditată care realizează prima procesare a tutunului brut prin exploatarea, în nume propriu și pe cont propriu, a uneia sau mai multor unități prim-procesatoare a tutunului, aceste unități dispunând de echipamentul necesar în acest scop;
- «prima procesare» înseamnă transformarea tutunului brut livrat de un producător într-un produs stabil, stocat și condiționat în baloturi omogene de calitate corespunzătoare exigențelor utilizatorului final (fabricantul).

- (3) Contractul de cultură include:

- un angajament din partea unității prim-procesatoare de a plăti producătorului prețul de achiziție conform nivelului de calitate;
- un angajament din partea producătorului de a livra unității prim-procesatoare tutunul brut la standardele de calitate specificate în contract.

(4) Organismul competent al statului membru trebuie să achite, la depunerea dovezii de livrare a tutunului și în momentul efectuării plății pentru prețul menționat la alineatul (3) prima liniuță:

- partea fixă din primă grupului de producători sau producătorului individual care nu face parte dintr-un grup;
- partea variabilă din primă și ajutorul specific grupului de producători.

Cu toate acestea, cu titlu tranzitoriu și pentru o perioadă care să nu depășească două recolte, prima poate fi plătită prin intermediul unității prim-procesatoare.

(5) Statul membru poate, în cazul în care structurile sale îi permit acest lucru, să aplice un sistem de licitație pentru contractele de cultură care să includă toate contractele menționate la alineatul (1) și încheiate înainte de data la care începe livrarea tutunului.

Articolul 7

Normele de aplicare a prezentului titlu sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Domeniul lor de aplicare cuprinde:

- delimitarea zonelor de producție pentru fiecare soi;
- cerințele de calitate pentru tutunul livrat;
- alte detalii privind contractul de cultură și termenul de încheiere a acesteia;
- orice cerință de constituire a unei garanții de către producătorii care solicită un avans, precum și condițiile de constituire și de eliberare a acesteia;
- stabilirea părții variabile a primei;
- condițiile specifice referitoare la primă în ceea ce privește contractele de cultură încheiate cu grupurile de producători;
- măsurile care urmează să fie luate în cazul în care producătorul sau unitatea prim-procesatoare nu își îndeplinește obligațiile;
- sistemul de licitare a contractelor de cultură, inclusiv posibilitatea oferită primului cumpărător de a licita pentru oricare dintre oferte.”

4. Articolele 8-14 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 8

Se stabilește pentru Comunitate un prag global de garanție de cel mult 350 600 de tone de foi de tutun brut per recoltă.

În cadrul acestei cantități, Consiliul stabilește pragurile individuale de garanție pentru fiecare grupă de soiuri pentru trei recolte consecutive, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 alineatul (2) din tratat.

Articolul 9

(1) Pentru respectarea pragurilor de garanție se impun cote de producție.

(2) Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 alineatul (2) din tratat, alocă cantitatea disponibilă pentru fiecare grupă de soiuri statelor membre producătoare pentru trei recolte consecutive.

(3) Pe baza cantităților stabilite în conformitate cu alineatul (2) și fără să se aducă atingere alineatelor (4) și (5), statele membre atribuie cote de producție producătorilor individuali care nu sunt membri ai unui grup de producători sau grupurilor de producători, proporțional cu cantitatea medie de tutun din grupa de soiuri livrată pentru procesare de fiecare producător individual pe parcursul celor trei ani anteriori celei mai recente recolte.

(4) Înainte de termenul pentru încheierea contractelor de cultură, statele membre pot fi autorizate să transfere cantități din pragul lor de garanție către alte grupe de soiuri, în conformitate cu alineatul (3).

Sub rezerva aplicării celui de-al treilea paragraf, o reducere cu o tonă a cantității din pragul pentru o grupă de soiuri determină o creștere de cel mult o tonă a celeilalte grupe de soiuri.

Este interzis ca transferurile de cantități din pragul de garanție de la o grupă de soiuri la alta să antreneze cheltuieli suplimentare pentru FEOGA.

Cantitățile autorizate pentru transfer sunt stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

(5) Se stabilește o rezervă națională de cote, normele lor de funcționare fiind adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

Articolul 10

(1) Nu se acordă nici o primă pentru cantitatea care depășește cota unui producător.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), un producător poate livra, pentru fiecare grupă de soiuri, producția sa excedentară în limita a cel mult 10 % peste cota sa, acest excedent fiind eligibil pentru prima acordată pentru următoarea recoltă, cu condiția să își reducă producția pentru acea recoltă în mod corespunzător, astfel încât să fie respectată cota combinată pentru cele două producții.

(3) Statele membre trebuie să țină o evidență corectă despre producția tuturor producătorilor individuali astfel încât, dacă este cazul, să li se poată atribui cote de producție.

(4) Cotele de producție pot fi transferate între producătorii individuali din același stat membru.

Articolul 11

Normele de aplicare a prezentului titlu se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

TITLUL III

Măsuri de conversie a producției

Articolul 12

Ajutorul specific menționat la articolul 4a se plătește grupurilor de producători cu scopul de a îmbunătăți protecția mediului, de a crește calitatea producției, de a consolida gestionarea și de a asigura respectarea reglementărilor comunitare în interiorul grupul respectiv.

Articolul 13

(1) Se instituie un Fond comunitar pentru tutun, finanțat printr-o deducere de 2 % din primă.

(2) Fondul finanțează măsurile din următoarele domenii:

(a) combaterea fumatului, în special informarea publicului asupra pericolului prezentat de consumul de tutun;

(b) — cercetarea menită să obțină sau să dezvolte noi metode de cultivare și soiuri care să fie mai puțin nocive pentru sănătatea oamenilor, mai bine adaptate la condițiile de piață și mai ecologice;

— crearea sau dezvoltarea unor utilizări alternative ale tutunului brut;

(c) studii privind posibilitatea ca producătorii de tutun brut să treacă la alte culturi sau activități;

(d) diseminarea rezultatelor obținute în domeniile menționate anterior către autoritățile naționale și sectoarele în cauză.

Articolul 14

(1) Pentru a facilita părăsirea voluntară a sectorului de către producătorii individuali, ar trebui stabilit un sistem de răscumpărare a cotelor, cu reducerea corespunzătoare a pragurilor de garanție, menționate la articolul 8.

(2) Se pot pune în aplicare, conform politicilor structurale comunitare, programe de orientare a regiunilor cultivatoare de tutun aflate în dificultate spre alte activități.”

5. Se inserează următorul articol:

„Articolul 14a

Normele de aplicare ale prezentului titlu se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23. Aceste norme cuprind:

— fixarea cuantumului ajutorului specific;

— definirea grupurilor de producători eligibile pentru ajutorul specific;

— condițiile de recunoaștere a grupurilor;

— folosirea ajutorului specific și, în special, alocarea sa pentru scopurile prevăzute la articolul 12 alineatul (1);

— stabilirea nivelului prețului de răscumpărare a cotelor astfel încât acesta să nu încurajeze un exod excesiv al producătorilor din sector;

— definirea, la propunerea unui stat membru, a zonelor de producție sensibile și/sau a grupelor de soiuri de calitate ridicată care să fie scutite de sistemul de răscumpărare a cotelor, care nu poate afecta mai mult de 25 % din pragul de garanție a fiecărui stat membru;

— definirea unui termen de cel mult patru luni între manifestarea intenției producătorului individual de a-și vinde cota și răscumpărarea propriu-zisă; în această perioadă, statul membru trebuie să-și facă publică intenția de a vinde, astfel încât ceilalți producători să poată cumpăra cota înainte ca ea să fie efectiv răscumpărată.”

6. Denumirea titlului V se înlocuiește cu:

„TITLUL V

Măsuri de control”.

7. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a asigura și verifica respectarea dispozițiilor comunitare în sectorul tutunului brut.

(2) Statele membre iau măsuri de autorizare a unităților prim-procesatoare în vederea semnării contractelor de cultură.

(3) Această autorizație este retrasă de către statul membru în cazul în care, în mod deliberat sau din neglijență gravă, unitatea de procesare nu respectă dispozițiile comunitare în sectorul tutunului brut.

(4) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru ca organismele lor de control să poată verifica respectarea dispozițiilor comunitare, în special:

— să aibă acces la instalațiile de producție și procesare;

— să poată consulta înregistrările contabile și evidența operativă, precum și orice alte documente relevante ale unității prim-procesatoare, să facă copii și să obțină extrase din acestea;

- să poată obține toate informațiile relevante, mai ales pentru a verifica în cazul în care tutunul livrat a fost într-adevăr procesat;
- să obțină cifre exacte pentru volumul și prețul de achiziție al producției tuturor producătorilor individuali;
- să controleze calitatea tutunului și plata de către unitatea de procesare a prețului de achiziție către producătorul individual;
- să controleze anual suprafețele plantate de producătorii individuali.

(5) Normele de aplicare a prezentului titlu se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.”

8. După articolul 17 se inserează următorul titlu:

„TITLUL VI

Dispoziții generale și tranzitorii”.

9. Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20

Pentru a face față unor împrejurări neprevăzute, se pot lua măsuri excepționale de sprijinire a pieței, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23. Sfera de aplicare și durata

acestor măsuri trebuie să se limiteze strict la ceea ce este necesar pentru sprijinirea pieței.”

10. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Înainte de 1 aprilie 2002, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea organizării comune a pieței în sectorul tutunului brut.”

11. La articolul 27 se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care sunt necesare măsuri tranzitorii pentru a facilita aplicarea modificărilor la prezentul regulament introduse de Regulamentul (CE) nr. 1636/98 (*), aceste măsuri sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23.

(*) JO L 210, 28.7.1998, p. 23.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Se aplică începând cu recolta din 1999.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 iulie 1998.

Pentru Consiliu

Președintele

W. MOLTERER